

عنوان مقاله:

بررسی تقابل زمان روایی و زمان متن در رمان شراب خام از اسماعیل فصیح

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

زهرا داور - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

رمان شراب خام اثری روایی از اسماعیل فصیح 1313-1388 است، که از تکنیک های زمان روایی به خوبی بهره برده است. از مسایل مهمی که در نظریه ساختارگرایی بدان پرداخته شده، رابطه میان زبان و روایت و چگونگی بروز زمان در روایت است و زمان یکی از مولفه های اصلی پیشبرد هر روایت می باشد. از این رو بررسی عنصر زمان در آثار نویسندگان بزرگی چون اسماعیل فصیح از اهمیت ویژه ای برخوردار است و باعث روشن شدن علت ماندگاری آثار ایشان می شود. هدف اصلی این پژوهش کشف تمایز بین زمان متن و زمان تقویمی در رمان شراب خام است. روش مورد استفاده در این پژوهش، روش توصیفی- تحلیلی می باشد. بدین منظور، برپایه نظریه روایت شناسی ژرار ژنت، مولفه زمان در رمان شراب خام بررسی شد و این نتایج به دست آمد که در بخش هایی از رمان شراب خام، انحراف از سیر خطی زمان تقویمی در متن وجود دارد. راوی از گذشته نگری، تلخیص و توصیف بیشترین بهره را برده است. رمان شراب خام دارای حجم زیادی اپیزود است که اپیزودها وظیفه شناساندن شخصیت اصلی و محیط وی را به مخاطب دارند

کلمات کلیدی:

روایت، نظم، تداوم، بسامد، اسماعیل فصیح، شراب خام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785733>

